

عنوان مقاله:

جایگاه طراحی پارامتریک در شکلگیری معماری معاصر کشورهای اسلامی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی با رویکرد توسعه و فناوری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ریحانه شهابی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه فردوسی مشهد

محمدصادق فروغی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه فردوسی مشهد

لیدا لشکری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه فردوسی مشهد

حامد کامل نیا - نویسنده مسئول، استادیار گروه آموزشی مهندسی معماری، دانشکده معماری شهرسازی و هنر اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

معماری معاصر کشورهای اسلامی به عنوان یکی از فصول مشترک این کشورها، همواره کمبود گفتمان بین رویکردهای سنتی و مدرن برای خلق هندسه، فرمهای جدید و کیفیتهای فضایی ویژه را احساس کرده است. از این حیث، استفاده از دانش امروز با در نظر گرفتن ارزشهای معماری کشورهای اسلامی برای خلق فرم و فضای بهینه، ضروری به نظر میرسد. از سویی دیگر معماری پارامتریک یکی از رویکردهای شناخته شده در فضای طراحی امروز میباشد، که بررسی رابطه میان توده ها و شکلهای پیچیده را در فضای رایانه میسر میسازد. الگوریتمهای کامپیوتر با پارامترهایی مانند تقارن، هماهنگی، انعکاس، چرخش، کاهش و افزایش به خلق مدل های حجمی جدید و تفسیر مجدد الگوهای قدیمی میپردازد. هدف از این مطالعه نشان دادن این حقیقت است که معماری پارامتریک میتواند به عنوان یک مسیر مبتکرانه، اهداف و ایده های معماری در کشورهای اسلامی را به منصف ظهور رساند. پژوهش حاضر در جستجوی زمینه های شکلگیری معماری پارامتریک و مفهوم آن در رویکردهای مختلف است و با بررسی مصادیق موجود در معماری کشورهای اسلامی، بیان میکند که مفهوم پارامتریک در کدام بخش از فرآیند طراحی معماری و با چه هدفی مورد استفاده قرار گرفته است و با بررسی این گذشته، چه مسیری را میتوان برای آینده متصور شد. از این بررسی اینگونه میتوان نتیجه گرفت که معماری پارامتریک در این کشورها، بیش از همه در پوسته ساختمان به صورت تقسیم سطوح به اجزاء ریزتر، الگوهای مبتنی بر هندسه کلاسیک و انطباق پذیری در برابر عوامل محیطی نمود پیدا کرده است.

کلمات کلیدی:

معماری معاصر کشورهای اسلامی، فرآیند طراحی، الگوریتم، معماری پارامتریک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531614>

